

Uutiskirje 3/2021

Nyhetsbrev 3 /2021

Ensimmäinen luku (jossa muistellaan hirmuhauskvoja syntymäpäiviä)

Aurinko lämmitti suloisesti ja elokuun tuuli oli leppeä, kun toistakymmentä seuralaista kokoontui Toven kotiovelle juhlimaan hänen 107. syntymäpäiväänsä. Auringonkukista syntyi komea kimppu ja ääneen luetussa tekstissä kirjailija kertoi näkemyksiään Muumitalon arkkitehtuurista ja arkkitehtuurista ylipäätään. ”Taloja voi kasvaa kaipauksesta ja kadotetusta halusta leikkiä” (Bulevardi - ja muita kirjoituksia)

”Maailmassa on eräitä ehdottoman varmoja seikkoja, esimerkiksi merivirrat ja vuodenajat ja se, että majakkavalot palavat” (Muumipappa ja meri). Tuohon on pakko lisätä, että varmaa on myös auringonkukille tarkoitettun ämpärin ilmestyminen aina syntymäpäivänä tismalleen oikeaan aikaan Toven kotiovelle. Kiitos taas Kaisa! Ratkiriemukkaat juhlat jatkuivat naapuriravintolan terassilla, jossa kikateltiin menneitä, kerrottiin kummallisia tarinoita ja haaveiltiin tulevista. Kyllä syntymäpäivät ovat juhlimisen arvoisia aina!

Första kapitlet (där vi minns en väldigt rolig födelsedagsfest)

Solen värmdde skönt och augustivinden var mild då ett tiotal medlemmar samlades vid Toves hemdörr för att fira hennes 107. födelsedag. En fin bukett solrosor blev det och i texten vi läste högt berättade författaren om sina synpunkter på Muminhusets arkitektur och arkitektur i allmänhet. ”Hus som växer upp genom impuls och längtan och den borttappade lusten att leka” (Bulevarden – och andra texter)

”Det finns vissa saker som är absoluta, till exempel havsströmmar och årstider och att solen går upp på mornarna. Och att fyrarna brinner.” (Pappan och havet).

Här måste tilläggas att det också är tvärsäkert att ämbaret för solrosorna alltid uppenbarar sig på födelsedagen precis i rätt tid. Tack igen Kaisa! Den glada festen fortsatte på terrassen till grannhusets restaurang, där vi fnissade för det som hänt, berättade konstiga historier och drömde om det kommande. Det är absolut värt att alltid fira födelsedagar!

Toinen luku (jossa patsastellaan yhdessä)

”Ateljee on täynnä veistoksia, suuria valkoisia naisia, joita siellä on aina ollut. Niitä seisoo kaikkialla, niillä on epämääräiset ja kainot kädenliikkeet ja ne katsovat minun ohitseni, sillä ne ovat

välinpitämättömiä ja surumielisiä. Isän naiset ovat pyhiä. Hän itse ei välitä niistä sen jälkeen kun ne on valettu kipsiin”. (Kuvanveistäjän tytär/ Joulu).

Ehkä juuri näihin naisein ja muihin Toven isän Viktor Janssonin veistoksiin meillä on ilo tutustua **keskiviikkona 1.9.2021**. Tälle reilun tunnin (ehkä puolentoista) patsastelukierrokselle **lähdetään klo 17** Väinö Aaltosen veistämän Aleksis Kiven patsaan luota Kansallisteatterin kupeesta. Matka etenee kävellen (ehkä ratikkaakin tarvitaan) oppaamme Kristinan johdattamana. Luultavasti pistäydytään Kaisaniemessä, Espalla, Bensowin talon kulmilla ja Eirassakin. Aika nerokkaasti keksitty ulkoilmatapahtuma!

Suunnitteluryhmän toinen jäsen Katri vihjaili retken yhteydessä syysmyrskyn odottelusta meren äärellä, joten ehkä meillä on toivoa päästä kierroksen päätteeksi jonnekin istumaan yhdessä. Tätä ainakin kirjoittaja toivoo hartaasti! ”Isä ei mielellään muovaile varpaita., hän tahtoisi, että äiti tekisi sen. Mutta äitikään ei ole kiinnostunut varpaista.” (Kuvanveistäjän tytär/ Kotieläimiä ja rouvia).

Tervetuloa patsastelemaan!

Andra kapitlet (där vi spatserar tillsammans)

”Ateljén är full av skulptur, stora vita kvinnor som alltid har funnits där. Det står överallt, deras armrörelser är obestämda och blyga och de ser förbi en därför att de är ointreserade och vemodiga. --- Pappas kvinnor är heliga. Han bryr sig inte om dem efter gipsgjurningen.” (Bildhuggarens dotter/ Julen).

Kanske det är just dessa kvinnor och andra av Toves pappas, Viktor Janssons statyer vi har glädjen att bekanta oss med **onsdagen den 1.9.2021**. Vi **startar kl 17** denna en dryg timmes spatsertur (kanske en och en halv) utanför Kansallisteatteri vid Aleksis Kivis staty som Väinö Aaltonen gjort. Vi fortsätter till fots (kanske vi också behöver spårvagn) ledda av vår guide Kristina. Troligen rör vi oss i Kaisaniemi, på Espen, vid Bensows hus och också i Eira. Vilken lysande ide med ett utomhusevenemang!

Planeringsgruppens andra medlem Katri antydde något om att invänta höststormen vid en havsstrand så kanske vi kan hoppas på att i slutet av turen få sitta ner någonstans tillsammans. Det önskar åtminstone författaren till texten innerligt! ”Pappa tycker inte om att modellera tår och vill att mamma ska göra det åt honom. Men mamma bryr sig inte heller om tår. (Bildhuggarens dotter/ Husdjur och fruar.)

Välkommen att spatsera!

”Ajattelen juuri parhaillaan revontulia. Ei voi tietää ovatko ne olemassa vai näkyvätkö ne vain. Kaikki on hyvin epävarmaa ja juuri se tekee minut levolliseksi.” (Taikatalvi)

”Just nu tänker jag på norrsken. Man vet inte om det finns eller bara syns. Allting är mycket osäkert, och det är just det som lugnar mig.” (Trollvinter)

Epävarmuus jatkuu, kun viheliäinen virus muuttaa muotoaan. Onneksi rokotukset etenevät ja optimistinen seuran hallitus suunnittelee sitkeästi tulevia. Varastossakin on monenmoista mukavaa. Niistä lisää seuraavassa jäsenkirjeessä, mutta sitä ennen:

Osäkerheten fortsätter då det usla viruset ändrar form. Lyckligtvis framskrider vaccinationerna och sällskapetets optimistiska styrelse planerar flitigt för framtiden. På lager finns olika trevligheter. Mer om dem i nästa medlemsbrev, men tills dess:

Hienoja syysmyrskyjä!

Fina höststormar!

Tove Jansson -seuran hallitus

Tove Jansson sällskapetets styrelse